

GÖNÜL ALTUN YAZDI

GÖNÜL ALTUN YAZDI

Ben, "Karadeniz'in Beyaz Dalgası"

Vurduğum sahillerde hep fırtına, hep rüzgar. Gönlümün uçsuz bucaksız kumsallarında yalınayak umutlarım, koştukça yüreğime batıyor taşlar.

Ben, gündüzleri "Mutluluğun Perisi" .

Her dem hayal, her dem huzur, her dem aşk. Tekrarlanan bir şiir gibi dilimde.

Ben, geceleri "Hüzünün Prensesi".

Ne kadar keder varsa, ne kadarsa pişmanlık, o kadar yaş tanesi gözlerimde.

Ben, güneşi kucaklayan iflah olmaz romantik. Şubatın on dördü kadar sevgi dolu, şubatın kendisi gibi eksik.

Ben, "Bir Meleğin Annesi"

Üşümesin diye üstünü pamuklarla örttüğüm meleğimi toprakla örttüğümden beri, ölümden hiç korkmayan, hiç kaçmayan. "Bir gün her şey bitecek" Bunu bilip "anamlı yaşamak" tan başka, hiçbir şeyi dert olarak saymayan.

Ben, "Gurbetin Gelini", "El Kızı".

Ne gurbeti bitti ömrümün, ne de gurbetin içimde bıraktığı o sızı.

Ben, "Güçlü Kadın".

Elimde kılıcımla hep galip mi çıkmışım savaşlarımdan? Yanımdakiler görmese bile, yüreğimi bilenler tanır beni, kanayan yaralarımdan. Güçlü olmuşum ancak güçlü kalamamışım. Tam bitirmeye hazırlarken tüm savaşlarımı, kader çalışmadığım yerden hazırlamış sorularımı, en zorlu savaşımı en sona bırakmışım.

Ben "Sevginin Şımarığı".

Hep çok, hep en çok sevilmiş. Azıcık eksildiği sevgilere yol vermiş. Bir gün, bir deniz kıyısında derbeder, bir gün tasavvuf sofrasında bir derviş.

Oysa ben tüm çıkmaz sokaklarını bilirim aşkın.

İnsanı çoğu kez yanılsam da, kendim gibi bilirim..

İyiliği bildiğim kadar, kötülüğü bilirim.

İstersem , baştan başa sevgi olup dirilir,

Vazgeçersem, eritir, bitiririm.

Sahi siz, neden böyle hüznüldünüz?

"MUTLULUK PERİSİNDEN ŞARKILAR" dinlediniz!